

2 : La Rue principale

De straat doorkruist het hele dorp en was het toneel van bittere en moeilijke gevechten. Vandaag zul je begrijpen waarom ze “Rue Noël 1944” (Kerststraat 1944) heet.

Rue principale voor Noël 1944

“Chez Jacob’s “was een café waar nogal veel dorpingen onderdak zochten, maar zelfs Duitsers, soms tot een dertigtal soldaten”

Op de fiets, André Houyoux.

“Ik ging 48 uur na de gevechten naar Verdennes. Omdat we op de hoogten van Hologne woonden, hoorden we geen schoten meer komen uit Verdennes. We gingen op de fiets naar het dorp om te kijken of de bewoners hulp nodig hadden. Terwijl we rond het puin liepen, huilden we bittere tranen.”

Verhaal van André Houyoux tijdens de 75ste verjaardag van Verdennes 44

“Op woensdag 6 september stopten de Duitsers in Marenne, komende van Bourdon. We gingen snel naar de kelder om de zender uit te zetten omdat we naar “Radio Londen” luisterden. “Ze hebben iets verderop eieren en spek in beslag genomen en zijn teruggekomen om een fricassee te maken.”

Verhaal van Emilie Giaux, inwonster van Marenne

“Veel mannen uit het dorp gingen zich verstoppen in de bossen toen de Duitsers daar waren om te voorkomen dat ze werden gedood of gevangengenomen.”

Verhaal van Maria Henry.

In het huis van Carrioux verraste de schietpartij René Docquier, 21 jaar oud. De jongen zoekt asiel in het huis, maar wordt daar de prooi van de huisbrand. Terwijl hij probeert te ontsnappen, raken vijandelijke kogels hem in de rug. Zijn verkoelde lichaam zal onder het puin worden gevonden.

Op vrijdag 8 september, rond 14.00 uur, verwelkomde de bevolking van Verdennes, nog steeds emotioneel onder de indruk, de Amerikaanse troepen hartelijk.

Op nr. 46 bevindt zich een gedenkplaat.

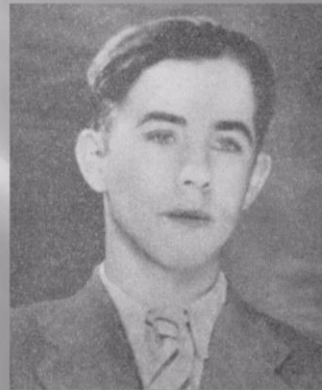
Docquier René François Gilles

Né à Verdenne 03-07-1923 † Verdenne 06-09-1944

...le 06 septembre 1944, à la maison Carrioux (maison de droite), chez ses grands-parents, la fusillade surprend le jeune René Docquier, âgé de 21 ans, alors qu'il se trouve dans le jardin. Le garçon cherche asile dans la demeure, mais celle-ci, à son tour, devient la proie des flammes. Tandis qu'il tente de s'échapper, les balles ennemies le frappent dans le dos. On retrouvera son corps calciné sous les décombres fumants de la maison en torches de Prignon Louise, la voisine.

Après une petite heure de sauvagerie, parvenus à la maison Remacle, "chez Eli" comme l'on disait alors, les SS mettent terme à leur œuvre destructrice et reprennent la direction de Champlon. Là, leur vengeance encore inassouvie, ils incendient au passage quelques habitations (dont la ferme Mailleux (actuellement Dublet Gauthier), 28 au total), et exigent des villageois, nourriture, boissons... Le corps du malheureux René Docquier est transporté à la chapelle...

Source : Verdenne 1944, Jean-Louis Giot, 1994

Verdenne na Kerstmis 1944

Photo prise au printemps 1945, des promeneurs visitent les ruines.